

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Videoconferințe](#) > [Obținerea de Probe Prin Videoconferință](#) > [Portugal](#)

Obținerea de probe prin videoconferință

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Portugalia

1 Este posibilă obținerea de probe prin videoconferință fie cu participarea unei instanțe din statul membru solicitant, fie direct de către o instanță din acel stat membru? Dacă da, care sunt procedurile naționale relevante sau normele legislative care se aplică?

În conformitate cu legislația portugheză, judecătorul instanței solicitante trebuie să obțină probe de la persoanele audiate prin intermediul videoconferinței în mod direct, fără intervenția judecătorului instanței solicitate. Această regulă se aplică în cauzele interne în care are loc o audiere prin videoconferință. Aceeași procedură se aplică în cauzele transfrontaliere în care instanța din statul membru solicitant cere ca audierea să aibă loc prin videoconferință în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2020/1783 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020.

În mod alternativ, în cauzele transfrontaliere, instanța din statul membru solicitant poate cere ca audierea să aibă loc prin videoconferință în temeiul articolelor 12-14 din regulamentul sus-citat.

Principalele norme procedurale naționale care reglementează obținerea de probe prin videoconferință de la experți, martori și părți sunt următoarele:

Experți

Experții din unități, laboratoare sau servicii oficiale sunt audiați prin teleconferință la locul lor de muncă [articolul 486 alineatul (2) din Codul de procedură civilă – *Código de Processo Civil*].

Martori

Martorii care locuiesc în afara districtului în care se află instanța sau completul de judecată pot fi audiați prin intermediul unor echipamente tehnologice care să permită comunicarea audio și vizuală, în timp real, de la sediile instanței, completului de judecată, primăriei sau parohiei înregistrate sau din alte clădiri publice din zona în care își au reședința (articolul 502 din Codul de procedură civilă).

La data ședinței de judecată, martorii se identifică în fața funcționarului judiciar al tribunalului, al instanței sau al serviciului public unde trebuie să depună mărturia, însă din acel moment audierea este desfășurată de către instanța care instrumentează cauza și de către reprezentanții ambelor părți, prin echipamente tehnice care permit comunicarea audio-vizuală în timp real, fără a fi nevoie de intervenția judecătorului instanței din locul unde este depusă mărturia.

Fără a aduce atingere dispozițiilor instrumentelor internaționale sau europene, martorii care au reședința în străinătate sunt audiați prin intermediul unor echipamente tehnologice care permit comunicarea audio și video în timp real, dacă mijloacele tehnologice necesare sunt disponibile la locul lor de reședință.

În ceea ce privește cauzele aflate pe rolul tribunalelor sau instanțelor din zonele metropolitane Lisabona și Porto,

nu se efectuează audieri prin intermediul echipamentelor tehnice care permit comunicarea audio și video în timp real în cazul în care martorul își are reședința în zona metropolitană vizată.

Cu toate acestea, în cazul în care este imposibil sau extrem de dificil pentru persoana care trebuie să depună mărturie să se înfățișeze la o audiere în instanță în timp util, judecătorul poate decide, cu acordul părților, ca toate clarificările necesare pentru a lua o hotărâre corespunzătoare în cauza respectivă să fie oferite prin telefon sau prin alt mijloc de comunicare directă între instanță și martor, atâ timp cât natura faptelor care urmează să fie cercetate sau clarificate este compatibilă cu procedura (articolul 520 din Codul de procedură civilă).

Părțile

Normele privind depunerea mărturiei prin teleconferință prevăzute la articolul 502 din Codul de procedură civilă se aplică părților cu reședința în afara districtului sau, în cazul regiunilor autonome, în afara insulei în cauză (articolul 456 din Codul de procedură civilă).

2 Există restricții în ceea ce privește tipul de persoană care poate fi audiată prin videoconferință – de exemplu, această metodă este valabilă numai pentru martori sau și pentru alte persoane cum ar fi experții sau părțile?

Nu sunt prevăzute restricții specifice. Legislația portugheză permite audierea martorilor, a părților și a experților prin intermediul videoconferinței, astfel cum este prevăzut în normele juridice citate anterior.

3 Ce restricții se impun, dacă este cazul, asupra tipului de probe care pot fi obținute prin videoconferință?

A se vedea răspunsul furnizat la întrebarea anterioară.

4 Există restricții cu privire la locul unde trebuie audiată persoana prin videoconferință – cu alte cuvinte, aceasta trebuie audiată în instanță?

Regula generală este aceea că persoana trebuie să fie audiată prin videoconferință în instanță. Cu toate acestea, experții din cadrul serviciilor oficiale pot fi audiați prin videoconferință la locul lor de muncă. În mod excepțional, în condițiile prevăzute la articolul 520 din Codul de procedură civilă (menționate în răspunsul la întrebarea 1), instanța poate audia prin videoconferință o persoană care se află într-un alt loc decât în instanță.

5 Este permisă înregistrarea audierilor din cadrul videoconferințelor și, dacă da, este disponibilă această facilitate?

Da, audierile prin videoconferință sunt înregistrate întotdeauna utilizând sistemul de înregistrare audio al instanței, în conformitate cu dispozițiile articolului 155 din Codul de procedură civilă portughez.

6 În ce limbă trebuie să se desfășoare audierea: (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

Atunci când Portugalia este statul membru solicitat, limba în care se desfășoară audierea va varia, în funcție de următoarele circumstanțe:

(a) În cazul în care cererile sunt formulate în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul (UE) 2020/1783, se folosește limba portugheză. În cazul în care trebuie audiați cetățeni străini, aceștia se pot adresa instanței într-o altă limbă, dacă nu vorbesc limba portugheză. În acest caz, instanța solicitantă trebuie să informeze instanța solicitată cu privire la acest fapt, astfel încât aceasta din urmă să poată solicita prezența unui interpret la

instanța solicitată.

(b) În cazul în care cererile sunt formulate în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul (UE) 2020/1783, limba folosită este cea prevăzută în legislația națională a statului membru de care aparține instanța solicitantă. În cazul în care trebuie audiate persoane care nu vorbesc limba respectivă, instanța solicitantă poate, în conformitate cu legislația sa națională, să solicite prezența unui interpret la instanța solicitantă. În mod alternativ, instanța solicitantă poate cere instanței portugheze (solicitate) să solicite prezența unui interpret la instanța solicitată.

În oricare dintre cazurile menționate la literele (a) și (b) în care este necesară solicitarea prezenței unui interpret la instanța din statul membru solicitat, instanța solicitată va cere instanței din statul membru solicitant să plătească onorariul datorat interpretului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/1783.

7 Dacă este necesară prezența interpreților, cine este responsabil pentru asigurarea acestora și unde ar trebui să se afle aceștia (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

Aceste informații au fost deja furnizate în răspunsul la întrebarea 6.

8 Ce procedură se aplică pentru organizarea audierii și pentru comunicarea datei și locului acesteia persoanei care urmează a fi audiată (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

Pentru ambele opțiuni, ce interval de timp ar trebui alocat în momentul stabilirii datei audierii pentru ca persoana respectivă să poată fi notificată în timp util?

În legislația portugheză, procedura aplicabilă procesului de audiere și de citare a unei persoane pentru a se înfățișa în instanță este prevăzută, în principal, la articolul 7 alineatul (3), articolul 172 alineatele (5) și (6), articolul 220, articolul 247 alineatul (2), articolul 251 alineatul (1) și articolele 417, 507, 508 și 603 din Codul de procedură civilă portughez.

În general, este responsabilitatea greii instanței să comunice, din proprie inițiativă, martorilor, experților, părților și reprezentanților acestora momentul când aceștia trebuie să se înfățișeze în instanță în cadrul procedurilor judiciare în temeiul unui ordin judecătoresc. Mai precis, atunci când partea solicită audierea unui martor prin videoconferință, grea instanței este responsabilă cu citarea martorului.

Notificările în scopul citării martorilor, a experților și a altor persoane conexe (de exemplu, un interpret sau un consilier tehnic) în instanță sunt trimise prin scrisoare recomandată și precizează data, locul și scopul înfățișării în instanță. Notificarea sau comunicarea se consideră efectuată chiar dacă destinatarul refuză să primească scrisoarea; distribuitorul serviciului poștal trebuie să păstreze o evidență în acest sens.

Notificările în scopul citării unei părți pentru a se înfățișa în cadrul procedurilor judiciare sau pentru a depune mărturie sunt trimise prin scrisoare recomandată și sunt adresate părții în cauză, precizând data, locul și scopul înfățișării în instanță. În acest caz, dacă partea a desemnat un avocat pledant, sau dacă aceasta este reprezentată simultan de un avocat pledant și de un avocat consultant, atât avocatul pledant, cât și avocatul consultant trebuie, de asemenea, să fie notificați.

Reprezentanții părților sunt notificați prin mijloace electronice, în temeiul articolului 25 din Ordinul ministerial de

punere în aplicare (*Portaria*) nr. 280/2013 din 26 august 2013. Sistemul informatic certifică data la care a fost emisă notificarea.

Legea nu prevede în mod expres cu cât timp înainte de audiere trebuie efectuată notificarea sau comunicarea. În oricare dintre cazurile de mai sus, notificarea sau comunicarea se consideră efectuată în cea de a treia zi de la înregistrarea acesteia sau din momentul în care notificarea a fost emisă în format electronic. În cazul în care cea de a treia zi nu este o zi lucrătoare, notificarea sau comunicarea se consideră efectuată în prima zi lucrătoare care urmează. Prin urmare, este necesar, din motive practice, să se respecte cel puțin acest termen de notificare în legătură cu data audierii, astfel încât notificarea sau comunicarea să poată fi considerată ca fiind efectuată în mod corespunzător.

În cazuri urgente, martorii, experții, alte persoane conexe, părțile sau reprezentanții acestora pot fi citați (sau citațiile acestora pot fi anulate) prin telegramă, telefon sau alte mijloace de comunicare similare. Contactul telefonic este documentat întotdeauna la dosarul cauzei și este urmat de confirmarea în scris, sub o formă sau alta.

În cazul în care o persoană care ar fi trebuit să fie prezentă nu se înfățișează în instanță, persoana respectivă trebuie să își justifice absența în cadrul ședinței de judecată propriu-zise sau în termen de cinci zile (zile calendaristice, dar dacă ultima zi nu este o zi lucrătoare, termenul este prelungit până la următoarea zi lucrătoare).

Legislația portugheză prevede următoarele măsuri coercitive în caz de neprezentare. În cazul în care un martor nu se înfățișează în instanță, deși a fost citat în mod corespunzător, și nici nu și-a justificat absența în termenul legal, neprezentarea se pedepsește cu amendă și judecătorul poate dispune aducerea martorului în custodie. Aceste sancțiuni nu se aplică în cazul în care ședința de judecată este suspendată din alte motive decât neprezentarea martorului. În cazul în care un expert sau o altă persoană conexă nu se înfățișează în instanță, deși a fost notificată în mod corespunzător, și nici nu și-a justificat absența în termenul legal, aceasta se pedepsește cu amendă. În cazul în care una dintre părți nu se înfățișează în instanță, deși a fost notificată în mod corespunzător, și nici nu și-a justificat absența în termenul legal, aceasta se pedepsește cu amendă, iar refuzul său poate fi interpretat în mod liber de către instanță în scop probatoriu. În plus, în cazul în care instanța consideră că refuzul părții de a se prezenta face imposibilă îndeplinirea sarcinii probei, aceasta poate să inverseze sarcina probei.

9 Care sunt costurile utilizării de videoconferințe și cum ar trebui plătite acestea?

Nu sunt percepute costuri pentru utilizarea videoconferințelor.

10 Ce condiții, dacă acestea există, trebuie să se aplice pentru a se asigura că persoana audiată direct de instanța solicitantă a fost informată cu privire la faptul că audierea va avea loc în mod voluntar?

Atunci când o instanță portugheză este partea solicitantă în cadrul unei cereri formulate în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2020/1783, aceasta trimite prin poștă o citație persoanei care urmează să fie audiată pentru a se înfățișa la instanța indicată din celălalt stat membru (solicitat), utilizând una dintre metodele menționate în răspunsul la întrebarea nr. 8, în funcție de caz. Această posibilitate de notificare prin poștă este prevăzută la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 din 13 noiembrie 2007. Persoana care urmează să fie audiată este informată în citație că înfățișarea se face pe bază voluntară.

Atunci când instanța portugheză este partea solicitată, este responsabilitatea instanței solicitante să citeze persoanele care urmează să fie audiate și să le informeze că înfățișarea se face pe bază voluntară.

De comun acord între instanța solicitantă și cea solicitată, citarea persoanei care urmează să fie audiată, însoțită de informația că acest lucru se face pe bază voluntară poate fi efectuată de către instanța din statul membru solicitat. În practică, acest lucru poate fi realizat indiferent dacă instanța portugheză este partea solicitantă sau partea solicitată.

11 Ce procedură există pentru verificarea identității persoanei care urmează a fi audiată?

La termenul stabilit pentru audiere, funcționarul judiciar verifică dacă persoana care urmează să fie audiată este prezentă și informează judecătorul care va efectua audierea sau instanța solicitantă în cazul în care aceasta din urmă efectuează audierea în mod direct.

În cazul în care audierea este efectuată de către un judecător portughez, din momentul în care procedurile au fost demarate și până când persoana începe să depună mărturia propriu-zisă, trebuie parcurse următoarele etape: (i) persoana care depune mărturie, martorul sau expertul depune un jurământ în fața judecătorului; (ii) judecătorul adresează întrebări preliminare pentru a identifica persoana care urmează să fie audiată.

Judecătorului îi revine sarcina de a efectua interogatoriul preliminar pentru a identifica persoana care urmează să fie audiată, solicitând numele, profesia, adresa, starea civilă și alte detalii pe care acesta le poate considera necesare în scopul identificării.

De asemenea, judecătorul întreabă persoana audiată dacă aceasta este rudă, prieten sau dușman al oricăreia dintre părți și dacă aceasta are un interes direct sau indirect în cauza respectivă, în vederea aprecierii credibilității mărturiei.

În cazul în care, în timpul interogatoriului preliminar, judecătorul stabilește că un martor este necorespunzător sau nu este persoana potrivită pentru a fi audiată, acesta nu îi va permite să depună mărturie. Un martor este necorespunzător în cazul în care, deși nu este împiedicat de o anomalie psihologică, este lipsit de capacitatea naturală (aptitudine fizică sau psihică) de a depune mărturie.

De asemenea, interogatoriul preliminar permite judecătorului să verifice următoarele cazuri în care, conform Codului de procedură civilă portughez, martorii sau părțile pot refuza să depună mărturie.

Următoarele persoane pot refuza să depună mărturie în calitate de martori (cu excepția acțiunilor menite să verifice nașterea sau moartea copiilor), în conformitate cu articolul 497 din Codul de procedură civilă:

1. rudele pe linie ascendentă în cauzele care implică descendenții acestora, părinții adoptivi în cauzele care implică copiii adoptați ai acestora și invers;
2. socrul sau soacra într-o cauză care implică ginerele sau nora acestora și invers;
3. soții sau foștii soți în cauzele care implică celălalt soț sau fostul soț/fosta soție;
4. orice persoană care coabitează sau care a locuit împreună, într-un mod similar cuplurilor căsătorite, cu oricare dintre părțile într-o cauză.

Judecătorul are obligația de a comunica persoanelor menționate la punctele de mai sus că au dreptul de a refuza să depună mărturie.

Persoanele care au obligația de a respecta secretul profesional, secrete în calitate de funcționari publici sau secrete de stat trebuie să fie scutite de la a depune mărturie în legătură cu faptele vizate de secretele respective. În astfel de cazuri, judecătorul va verifica legitimitatea motivului și, în cazul în care consideră necesar, va elibera persoanele respective de obligația de a păstra secretul.

Părțile pot depune mărturie numai în legătură cu fapte personale. În cadrul unei acțiuni civile, nu este admisibil ca mărturia unei părți să se axeze pe acte de natură penală sau culpabile cu privire la care partea are calitatea de pârât într-o cauză penală.

12 Care sunt cerințele aplicabile în cazul prestării de jurământ și ce informații sunt necesare de la instanța solicitantă în cazul în care este necesară prestarea unui jurământ în timpul obținerii de probe în mod direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

În temeiul legislației portugheze:

- Înainte de obținerea de probe, judecătorul atrage atenția persoanei supuse audierii asupra importanței morale a jurământului pe care aceasta urmează să îl depună, asupra obligației de a respecta adevărul și asupra sancțiunilor pentru fals în declarații.
- În continuare, judecătorul cere martorului să depună următorul jurământ: „*Jur pe onoarea mea că voi spune tot adevărul și numai adevărul.*”
- Refuzul de a depune jurământul este echivalent cu refuzul de a depune mărturie; ambele sunt pasibile de pedeapsă pentru sfidarea instanței, cu excepția cazurilor în care refuzul este justificat, dacă judecătorul acuză persoana în consecință.

În cazul în care o instanță dintr-un alt stat membru obține probe în mod direct din Portugalia prin videoconferință în conformitate cu articolele 19-21 din Regulamentul (UE) 2020/1783, instanța din statul membru solicitant trebuie să informeze instanța portugheză (solicitată) cu privire la următoarele date de identificare ale persoanei care va depune mărturie: numele, profesia, adresa, starea civilă și alte detalii pe care le consideră necesare pentru identificarea sa; calitatea în care persoana va fi audiată (de exemplu, în calitate de parte, martor, expert, consultant tehnic), limba vorbită de persoana respectivă și dacă este necesar să se solicite prezența unui interpret la instanța solicitată.

Aceste informații sunt necesare pentru ca instanța portugheză (solicitată) să poată, pe de o parte, să ia măsurile necesare pentru a solicita un interpret și, pe de altă parte, să verifice prezența persoanei care urmează să fie audiată la termenul stabilit pentru videoconferință.

Cu toate acestea, întrucât judecătorul portughez nu intervine în cadrul procedurii, jurământul trebuie depus prin videoconferință în fața judecătorului instanței din statul membru solicitant. Același lucru este valabil, de asemenea, în ceea ce privește interogatoriul preliminar, în cazul în care aceasta are loc, precum și în ceea ce privește aspectele legate de caracterul corespunzător al martorilor, refuzul acestora de a depune mărturie sau scutirea martorilor de la a depune mărturie, care sunt abordate sub autoritatea judecătorului de la instanța solicitantă, în conformitate cu dreptul procedural civil din statul membru solicitant, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2020/1783.

13 Ce măsuri sunt prevăzute pentru a se asigura că o persoană de contact este prezentă la locul unde se organizează videoconferința cu care instanța solicitantă să poată comunica și pentru a se asigura că o persoană este disponibilă în ziua audierii pentru punerea în funcțiune a echipamentelor de videoconferință și remedierea oricărei probleme tehnice?

Instanța solicitantă și instanța solicitată (după ce aceasta din urmă a fost identificată de către autoritatea centrală) ar trebui să stabilească un contact direct între ele pentru a programa o videoconferință și ar trebui, de asemenea, să stabilească o dată pentru efectuarea unui test preliminar.

Din motive practice, ori de câte ori este posibil, este preferabil ca testul să fie efectuat înaintea notificării martorului; în acest scop, data testului ar trebui să fie programată cu suficient timp în avans pentru a permite notificarea în timp util a martorului.

În ziua testului și în ziua audierii prin videoconferință, un tehnician IT, un tehnician de telecomunicații sau un funcționar judiciar care deține cunoștințe adecvate ar trebui să fie prezent în fiecare dintre cele două instanțe.

În Portugalia, Institutul de gestiune financiară și infrastructură judiciară (*Instituto de Gestão Financeira e Estruturas da Justiça* sau „IGFEJ”) are o echipă specializată disponibilă pentru realizarea videoconferințelor în instanțe.

Din motive organizatorice, ori de câte ori este posibil, IGFEJ ar trebui să fie informat cu privire la data testului și a audierii cu trei zile în prealabil. Acest lucru permite IGFEJ să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile tehnice necesare pentru realizarea videoconferințelor, să intervină imediat în cazul oricăror dificultăți de comunicare între cele două instanțe și să monitorizeze testele prelabile videoconferințelor.

Programarea unei videoconferințe în alt stat membru la cererea unei instanțe portugheze

Instanța portugheză (solicitantă) trebuie mai întâi să solicite IGFEJ să asigure condițiile tehnice necesare pentru realizarea unei videoconferințe, să intervină pentru a depăși orice dificultăți de comunicare între instanțe și să monitorizeze testele prealabile videoconferințelor.

Pentru a depăși dificultățile tehnice, instanța portugheză solicită instanței din statul membru solicitat să numească, de asemenea, o persoană responsabilă în cadrul serviciului său de videoconferință care să monitorizeze testul și/sau care să ofere asistența tehnică necesară în colaborare cu tehnicienii portughezi.

În cazul în care instanțele portugheze sunt părți solicitante, acestea recurg frecvent la asistență din partea punctului de contact din Portugalia al Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, care ia legătura cu instanțele solicitate în mod direct în vederea programării testului și a videoconferinței. În cazul în care îi sunt aduse la cunoștință dificultăți tehnice, punctul de contact ia legătura în mod direct cu echipele responsabile pentru realizarea videoconferinței din fiecare stat membru în cauză, solicitând conexiunile, informațiile sau ajustările tehnice necesare și informând instanțele implicate în consecință. Acest lucru permite depășirea barierei lingvistice și realizarea cu succes a videoconferinței.

Programarea unei videoconferințe într-o instanță portugheză la cererea unui alt stat membru

În Portugalia, Direcția Generală Administrarea Justiției (*Direcção-Geral da Administração da Justiça* sau DGAJ) este autoritatea centrală responsabilă cu primirea și acceptarea cererilor din partea unui alt stat membru formulate în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2020/1783. După ce cererea a fost acceptată, DGAJ indică instanței din statul membru solicitant instanța portugheză (solicitată) unde va avea loc videoconferința. Odată realizat acest lucru, instanța solicitantă și instanța solicitată trebuie să convină între ele în mod direct datele de efectuare, în primul rând, a testului și, ulterior, a audierii prin intermediul videoconferinței.

DGAJ, în calitate de autoritate centrală, facilitează contactul direct între instanța solicitantă și cea solicitată, precum și contactul cu echipa de sprijin pentru realizarea videoconferințelor din cadrul IGFEJ pentru a depăși orice dificultăți tehnice. În plus, punctul de contact din Portugalia al Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială poate facilita, de asemenea, contactele necesare, în cazul în care i se solicită să facă acest lucru.

Prin contacte directe, instanțele rezervă sala de videoconferință și desemnează personalul responsabil să stabilească conexiunile tehnice și să monitorizeze videoconferința în cadrul instanței solicitante și, respectiv, al celei solicitate. În Portugalia, ca regulă generală, se alege un funcționar judiciar care deține cunoștințe adecvate, de preferință însoțit de tehnicianul IT al instanței portugheze.

În cazul în care videoconferința este efectuată prin intermediul protocolului internet (IP), aceasta trebuie în mod obligatoriu să fie realizată din Portugalia. În acest scop, instanța portugheză solicită IGFEJ în avans să creeze o conexiune externă.

În cazul în care videoconferința este efectuată printr-o linie de telefon (ISDN), legătura cu instanțele portugheze poate fi inițiată din instanțe din alte state membre.

Ori de câte ori există dificultăți tehnice, tehnicianul IT al instanței portugheze sau un tehnician IGFEJ poate oferi asistența necesară.

14 Ce informații suplimentare sunt necesare, dacă este cazul, din partea instanței solicitante?

Atunci când formulează o cerere de videoconferință, instanța solicitantă ar trebui să indice în câmpul 12 din formularul L că dorește să obțină probe prin utilizarea tehnologiei de comunicare prevăzute în formularul N, ambele anexate la Regulamentul (UE) 2020/1783. La rândul său, formularul N trebuie completat cu:

1. Detaliile tehnice ale echipamentului de videoconferință utilizat de către instanța solicitantă, și anume:

- Protocolul de comunicare utilizat (de exemplu, H.323, H.320)
- Protocoalele video (de exemplu, H.261, H.263 și H.264)
- Protocoalele audio (de exemplu, G.711a, G.711u, G.722, G.729)
- Protocolul de schimb de conținut, dacă este necesar [de exemplu, H.239 sau BFCP (SIP)]
- Securitate: H.235 și criptarea care poate fi utilizată

- Lărgimea de bandă maximă suportată
- Echipamente de sine stătătoare, MCU sau gateway
- În cazul echipamentelor MCU sau gateway, dacă acestea au IVR.

2. Datele de conectare ISDN și/sau IP public ale instanței.

În ceea ce privește datele de comunicare utilizate pentru videoconferințe, acestea sunt următoarele:

Protocolul de comunicare utilizat: H.323

Securitate: H.235 AES

Lărgimea de bandă maximă suportată: 256kbps

3. Cerere pentru programarea unui test de realizare a unei videoconferințe înainte de depunerea mărturiei.

4. Numele și datele de contact direct (număr de telefon, număr de fax și adresă de e-mail) ale persoanei care va oferi sprijin pentru realizarea videoconferinței (de preferință un funcționar judiciar împreună cu un tehnician IT sau de telecomunicații care oferă sprijin pentru instanța respectivă).

5. Pentru a depăși constrângerile rezultate din configurarea rețelei și a firewall-ului, echipamentele instalate în instanțe permit, ca alternativă la conexiunile prin IP sau ISDN, utilizarea unor platforme precum Webex, Zoom, Teams sau Skype pentru realizarea de conexiuni în videoconferință.

În acest caz, instanțele implicate în videoconferințe ar trebui să ajungă la un acord prealabil cu privire la platforma care va fi utilizată, întrucât un funcționar al instanței din Portugalia trebuie să solicite mai întâi tehnicianului IT local să instaleze software-ul necesar pentru echipamentele care urmează să fie utilizate pentru videoconferințe.

În orice caz, ar trebui să fie întotdeauna solicitat în prealabil un test al legăturii, pentru a evalua necesitatea unei eventuale intervenții tehnice.

Link-uri relevante

[Codul de procedură civilă](#)

[Regulamentul \(UE\) 2020/1783 al Parlamentului european și al Consiliului din 25 noiembrie 2020](#)

Declinarea responsabilității

Informațiile conținute în prezentul formular nu sunt obligatorii pentru punctul de contact al Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, instanțele judecătorești sau alte entități și autorități. De asemenea, acestea nu elimină necesitatea de a consulta textele juridice aplicabile. Informațiile sunt supuse actualizării regulate și caracterului evolutiv al jurisprudenței.

■ Ultima actualizare: 03/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.